

TA 78,1 K
Lehtinen

0
Raujattu

ETEENPÄIN!

Kirjoittanut TOIVO A. LEHTINEN.

NAISSOOLLO:

Mitä on elämä?

MIESSOOLLO:

Onko se vain harhaa?

NAISSOOLLO:

Onko se vain unta?

KUORO:

Katoaako kaikki se, mitä me kosketamme,
kuin multakokkare, jonka me otimme maasta
ja joka käsissämme musertui tomuksi?

MIESÄÄNET:

Elämä on mittaamaton.

NAISÄÄNET:

Se jatkuu rajattomuuteen.

KUORO:

Olevaisuus vain vaihtuu —
se muuttaa muotojaan.

MIESSOULO:

Mutta sittenkin kaikesta jää aina jotakin jäljelle.

KUORO:

Työ — luova työ puhuu ihmisen menneisyydestä.

MIESSOULO:

Elämä on suurin ja vääjäämättömin totuus.

NAISÄÄNET:

Sen takana ja sen edessä on miljoonia,
laskemattomia vuosia,
vuosituhansia, mittaamattomia aikakausia,

KUORO:

joilla ei ole äärtä, ei rajaa.

MIESSOULO:

Elämä etsii alati uusia muotoja,
olevaisuus ei voi olla ikuinen.

KUORO:

Juuri tässä on syvä ja arvaamaton lohtu jokaiselle,
ken arkisten huolien alle on nääntymässä
ja kaipaa virkistävän lähteen luo.

2

TYÖVÄENLIIKKEEN KIRJASTO

NAISÄÄNET:

Elämä on ikuisesti pulppuva lähde,
se poreilee kuin alati virtaava vesi,
joka joskus aikojen takana
on kätkeyty uumeniin maan.

MISSOOLLO:

Missä on sitten elämän lohtu?

KUORO:

Siinä se on, että mikään ei sinänsä ijäti kestä,
kaikki muuttuu,
jatkuvasti syntyy uutta ja uutta,
jokainen hetki ja jokainen tuokio
on erilainen kuin ohitse eletty.

NAISSOOLLO:

Mitä se tietää?

KUORO:

Se tietää, että se, minkä ihmiset joskus on luoneet,
ei pysy ijankaikkisesti,
vaan kaikki on vuorollansa saapa uudet kasvot.

MIESÄÄNET:

Elämä ei koskaan polje paikallaan!

KUORO:

Se rientää alati eteenpäin!

NAISSOOLLO:

Elämän lakiin sisältyy siis ikisäilyvä totuus:

KUORO:

Eteenpäin! Eteenpäin!
Taukoamatta!

MIESSOULO:

Mitä elämä sanoo meille?

KUORO:

Se sanoo:
Ihminen, älä murehdi,
älä menetä toivoasi yön synkimmänkään sylissä!
Tähtää katseesi aina eteenpäin ja yöspäin,
ja katso minuun!
Luo silmäsi ympärillesi
ja nää, kuinka kaikki, koko luonto tekee samoin.

MIESÄÄNET:

Elämä itse on laulanut korkeimman, kauneimman laulun.
Kuulkaa, kuinka se soi:

KUORO:

Eteenpäin! Eteenpäin!
Väsymättä ja hellittämättä ken taistelee,
hän on voittava kerran!

(Pieni tauko, sitten voimakkaasti):

Eteenpäin! Eteenpäin!

1 9 3 5

TAMPEREEN TYÖVÄEN KIRJAPAINO